

Agghegyalja Mozaik

VII. évfolyam, XXXVIII. szám

2017. november

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Köszöntöm a kedves Olvasót!

Ahogy megszokhatták, igyekszem összefoglalni az elmúlt időszak sikereit, kudarcait, nehézségeit. Cik-kem megírása előtt, ahogy a témákat áttekintettem, néhányról hirtelen nem tudtam eldönteni, melyik kategóriába soroljam. Tipikus példa erre elutasított pályázataink sokasága, amely után úgy érzi az ember, hogy időt, energiát és pénzt vesztegetett rájuk. Főképp, ha még le is írják, hogy „Sopronkövesdnek alacsony a népességmegtartó ereje”. Felháborodásomnak a médiába is hangot adtam, úgy éreztem, hogy vesztetni valónk nincsen, magunkért, falunkért, becsületünkért, az eddigi munkánkért kell szót emelnünk. A Képviselő-testületet is lépésre sarkallták az elutasítások: nem várunk tovább, nekikezdünk új egészségházunk építésének saját erőből. Ahogy saját erőből alakítottuk ki a hivatal alsó szintjét is. Ide hoztunk be hirtelen kiállításokat a KÖN-ön, a bizonytalan időjárás miatt és ekkor láthatták először az újirodákat a betérők. Pár hete értékeltük is a KÖN két napját a szervezőkkel. A szombati nap jól sikerült. Nagyon sokan kerekedtek fel közlőrl és távolról is, hogy megnézzék a kis 1250 fős falu program sokszínű. Vajdasági testvértelépülésünk, Tóthfalu küldöttsége is nagyon jól érezte magát és elismerően szóltak falunkról és programjainkról, hasonlóan jó kritikákat kaptunk levélben helyiektől és környékbeliektől, amelyeket közzé is teszünk. Novemberben hivatalos vagyok egy budapesti találkozóra is, ahova a legaktívabb települések szervezőit hívták meg egy eszmecsere-re. A soproni tv és rádió riportot készített a a sopronkövesdi KÖN események előtt, azM1 pedig élőben jelentkezett be Kövesdről. Gráczol Zoltánt – a rendezvénynek köszönhetően- Sopronba invitálják novemberben egy kiállításra szeretett kubikos talicskáival.

A KÖN után ismét a dolgoz hétköznapiokról (bár a segítőknek a KÖN is az volt, amelyet ez úton is hálásan köszönök). Sajnos önkormányzati szinten - mint megrendelő- is tapasztaljuk a munka-erő- hiányt az építőiparban és a szerelőknél. Nagyon nehéz jó szakembert találni. Ezért meg kell becsülni a jót. Elmondhatom, hogy hivatali pályafutásom során el kellett telnie néhány évnek, amíg az ember sokszor saját kárán tapasztalta meg kivel érdemes dolgoztatni, kinek jelent valamit a minőség és az adott szó. Most megint egy olyan időszakot élünk, amikor a még mozdítható és megfizethető vállalkozó úgy dolgozna csak, ami egyedül neki felel meg, a határidők betartásáról már nem is ejtek szót. Szóval küzdünk. Az ember egy-egy ilyen vállalkozó levonulása után misét mondat és esküt tesz, hogy soha többé nem kér a cégtől még árajánlatot sem. (Esetleg ajánlja őket annak, akinek rosszat akar). Mi történt még? Közutas tervek alapján elkészült a Margaréta-Táncsics utca torkolatának szűkítése. A cél az, hogy az eddig figyelmen kívül hagyott súlykorlátozó táblának érvényt szerezzünk, az utca lakóinak nyugalma biztosítsuk és megvédjük az önkormányzati vagyont. Sajnos már az előző években útjavítást kellett végeznünk a Táncsics utcában a kamionok miatt és a Margaréta utca széttört és balesetveszélyes útpadkáját is nekik köszönhetjük. Remélem összességében több lesz a pozitív visszajelzés, mint a negatív. Bármit teszünk, először mindig a negatív jelzések futnak be.

Az eddigi öt évenként esedékes vihar után négy év múlva csapott le az újabb fergeteg (2008, 2013, 2017, ??). Ez engem épp Lövön a kenyérgyár előtt ért, és utána órákat álltunk még a letört ágak, a kidőlt fák miatt. Sajnos az áramszolgáltatótól semmiféle érdemi információt nem kaptunk napokig, hiába próbáltak az önkormányzaton keresztül informálódni, reklamálni a lakosok is. A nem kielégítő tájékoztatás és reklamációink miatt a Katasztrófavédelem a napokban polgármesterek és szakemberek bevonásával egy fórumot szervez. Sopronkövesd esetében is csak megerősíteni tudom az információ hiányt, valamint azt, hogy amiről az ország túlsó végéből a telefonközpontos állította, hogy kijavították, van áram, az életveszélyes közvilágítási oszlopot kicserélték, az még napokig áram nélkül volt, vagy törötten árválkodott. De épül végre az új Tűzoltóórs Kövesden! Ha csak annyi hasznunk lesz (pedig reméljük, több lesz), hogy megtisztítják nekik az utat, mielőtt máshova indulnak, (pl. legyen ez egy téli hófúvás), már megérte. Plusz haszon, hogy letelepedésükkel Sopronkövesd térségi szerepe is tovább erősödik. Munkálkodunk még hasonló céllal más projektek előkészítésén is, de ezek még nem értek el olyan szintre, hogy dicsekedni lehessen velük, biztosra lehessen őket venni. Reméljük a legjobbakat! Jó néhány beruházást kívánunk még az ősz során megvalósítani. Újabb térköves járdaszakaszokat, az óvodai udvar gyepféglázását, a Liliom utcai tó (sikertelen futó kör és felnőtt fitness park pályázata helyetti) parkosítást, a falu négy végén a közterületi kamerák kihelyezését, a Dózsa utcai csapadékvíz elvezetés befejezését és ne feledkezzünk meg az új telkek (Liliom 2) közművesítésének megkezdéséről. Már foglalozhatók a 4 millió forintba kerülő építési telkek! A 24 telekből, már 10-re van jelentkezőnk. És pályázunk, nem adjuk fel! Be-nyújtottunk kulturális programok megvalósítására és a Rákóczi utca 30. szám alatti helytörténeti ház felújítására két új pályázatot. A Kossuth Lajos utcai járda/kerékpárút mellett lakók közül többen is kérték, hogy jelezzük az olvasók felé, hogy szabályszerűan közlekedjenek. A házak felőli sáv a gyalogosoké, míg az út felé eső sáv a kerékpárosoké. Ha a biciklisek mégis a kapuk melletti sávban haladnak, veszélyeztetik maguk és a kapukból gyanútlanul (de sokszor már gyanúval, félve) kilépőket. Szabályszerűan haladt szeptemberben az a 86 (!) kerékpáros, aki a „Széchenyi emlékhelyek két keréken” túra keretében Sopronkövesden haladt át és a kápolnánknál is időzött. A siker miatt várható, hogy a túrát évről-évre megszervezik. Használják ki Önök is az utolsó őszi, tél eleji szép napokat és mozduljanak, menjenek a természetbe. Jó egészséget mindenkinek!

Fülöp Zoltán
polgármester

„Jön immár az ismerős
Szél lábú deres ősz.
Sepreget, kotorász,
Meg-megáll, lombot ráz.”

Nyári meleg van, jelenleg hét ágra süt a nap, mégis október közepén járunk. Új dolgozókkal, új csoport összetétellel megkezdtük a 2017/18-as nevelési évet. Jelenleg 69 kisgyermek jár óvodánkba. Két vegyes csoport működik, ahol kicsi-, középsős-, és nagycsoportos gyerekek vannak, (Süni és Maci), a harmadik csoportunk, a Nyuszi csoport ún. mini csoport, ahol a legkisebb korosztály kapott helyet. Ők 2,5 - 3,5 évesek. Zömmel most kezdték az ovit. Túl vagyunk a beszoktatás kezdeti nehézségein, mondhatjuk, hogy aránylag könnyen ment a dolog. A reggeli sírásokat, a szülőtől való elszakadás pszichés következményeit természetesen kezeljük, hagyunk időt arra, hogy mind a szülők, mind pedig a kisgyermek megbarátkozzanak az új helyzettel.

Rengeteg időt töltöttünk a szabadban, kihasználtuk a jó időt. Megcsodáltuk a Lajos major, az Agg-hegy, az erdő természeti szépségeit, gyűjtöttünk szebbnél szebb faleveleket, makkot, gesztenyét. Az erdei oviban őszi mandalát készítettünk termésekből, érzékelős játékokat játszhattak a nagyobbak a múzeumpedagógus irányításával.

A legkisebbek is hősiesen gyalogoltak fel a KÖN napok előtt az Alkotótáborba, igazi próbatétel volt a számukra, és számunkra is. De büszkéek vagyunk rájuk, mert mindenki jól bírta a hosszú kirándulást. Nem mondom, hogy nem fáradtak el, de mindenki a saját lábán tért vissza az oviba. (természetesen felkészültünk az esetleges autós mentésre, de nem volt rá szükség!) Amíg lehetőségünk van, sok-sok időt töltünk a szabadban, hisz az egészséges életmódhoz a levegőzés, az önfeledt mozgás, valamint a gyermek alapvető vágya: a szabad játék elengedhetetlen.

Humánforrásaink ismét gazdagodtak, idén két új óvó néni és két dajka néni csatlakozott lelkes csapatunkhoz. Az alábbiakban néhány szóban bemutatkoznak:

Farkas Eszter óvodapedagógus:

„A lövői óvodából jöttem a kövesdi intézménybe. Nagyon jól érzem magam itt, mivel nagyon jó a közösség. Örülök, hogy ennek a munkaközösségnek lehetek a tagja, és remélem, még sokáig tartozhatok közéjük.”

Fülöp Dorina óvodapedagógus:

„Óvodai gyakorlatomat itt töltöttem az óvodában, és már akkor foglalkoztatott a gondolat, hogy jó lenne ehhez a közösséghez tartozni. Úgyhogy, amikor meghírdették az óvodapedagógus állást, pillanatig sem gondolkodtam és beadtam a pályázatomat. Nagyon jól érzem magamat.”

Bertháné Bereczky Gyöngyi dajka:

„Újkérről érkeztem. Én is itt töltöttem dajka gyakorlatomat, így nem volt ismeretlen a közeg. Örültem, amikor megkerestek állás ügyben. Könnyen beilleszkedtem, és élvezem a Maci csoport és az egész óvoda mindennapjait.”

Szalai Rózsa Katalin:

„Én sem ismeretlenként kerültem az óvodába, hisz már évek óta a néptánc csodás világával ismerttettem meg a kisgyerekeket. Így alkalmam volt belelátni az óvoda mindennapjaiba, életébe, és örülök, hogy most már nem csak abban a néhány órában, hanem egész nap a gyermekek között lehetek.”

Ezúton kívánok új, és természetesen régi dolgozóinknak is jó egészséget, kitartást, és kívánom, hogy az egyre nehezebb kihívások, megpróbáltatások közepette is megtartsák lelkesedésüket!

Fülöpné Hidegh Csilla

óvodavezető

A rövid nyári leállás után újra megtelt étellel a sopronkövesdi bölcsőde. Az első héten még leginkább a sírásé volt a főszerep – ami a beszoktatás velejárója – de mostanra már nevetéstől, jókedvtől hangos a bölcsődénk. Nyáron 4 lurkótól búcsúztunk el, helyettük 4 új gyerkőcöt köszönhetünk, akik nagyon ügyesen vették az akadályokat.

A családi bölcsőde csoportjaiban továbbra is nagy hangsúlyt fektetünk a szabadban eltöltött időre (amennyiben az időjárás engedi), sokat sétálunk és játszunk az udvaron. A motorozás, a csúszdázás és a hintázás mellett a gyerekek nagyon szeretnek kint játékosan tornázni, miközben mondókáznak, énekelnek. Sétáink során az őszt közeledtével sok diót és lehullott falevelet gyűjtöttünk, melyeket a kézműves foglalkozásainkon kreatívan felhasználtunk. A gyerekekkel sokat gyurmázunk, festünk, rajzolunk, alvás előtt pedig mesét olvasunk. A picik legkedveltebb tevékenysége az ujjfestés, amit nagy odafigyeléssel készítenek, majd az alkotásukat büszkén mutatják meg szüleiknek.

A nyár során személyi változások is történtek: 2017 májusában a bölcsőde új dajkája Farkas Róbertné (Szilvia) lett. Kissné Fekete Andreától egy kis időre elköszöntünk, mivel gyermekáldás elé néz. Ezúton is gratulálunk, sok boldogságot és egészséget kívánunk neki és a családjának! Továbbá szeretnénk megköszönni eddigi odaadó munkáját és kedvességét a gyerekek és a szülők nevében egyaránt! Csoportját Keresztény Éva vette át, akit nagy örömmel fogadtak a picik.

Heti egy alkalommal tudunk helyet biztosítani a baba-mama angol foglalkozásnak, amit Némethné Pócsi Zsannett tart Sopronból. Sajnos az érdeklődés hiánya miatt eddig elmaradt, de amint megvan a megfelelő létszám, elindul a foglalkozás. Jelentkezni nálunk lehet, minden anyukát és kisgyermekét szeretettel várunk!

Bölcsődénk maximális létszámmal működik jelenleg is, legközelebb decemberben, majd januárban lesz egy-egy szabad férőhelyünk. A gyermekek beíratására személyesen van lehetőség 08:00-12:00 között bölcsődénkben.

Deákné Anett
bölcsődevezető

Szitakötő csoport

Tündéerkert csoport

Két citeratáborban vettek részt idén is a sopronkövesdi gyerekek

Július 3-7 között **Sopronkövesden** tölthettek egy hetet a citerások, Az idősebbek pedig augusztusban első hetében újra Balatonra mentek táborozni.

A helyi táborban olyan alsós citerások vehettek részt, akik még nem próbálták ki a hangszert, vagy egy-két éve citeráznak és még egy hétre nem szeretnék elválni a szüleiktől. Ide minden reggel külön busszal is érkeztek a kövesdi gyerekek közé Nagycenkről Fertőszentmiklósról, Fertődről, Csapodról, Sopronból, Ágfalváról. 48 alsós kisdíák táborozott egy hétig együtt. A nagy létszámnak köszönhetően két kezdő csoportot is csináltunk, közülük többen szeptember óta a kezdő citerás csapatot erősítik. A szülőknek több mint egy órás koncertet adtak a tábor zárónapján a fiatalok a csárdába. Az idei már az ötödik napközis tábor volt, amiből a harmadikat tartottuk a falunkba.

Felsősökkel idén nagyon jó kis táborhelyszínt találtunk Káptalanfűreden. A legmelegebb hetek fogtuk ki, a rengeteg munka mellett (citera, ének, kézművesség) minden nap kénytelenek voltunk a Balatonban megmártózni. Egy kis jégkrém, lángos, palacsinta jól jött a válogatásbgyerekeknek! Öt csoportban dolgoztak a fiatalok, emellett énekes összeállításokat is elsajátíthattak. Idén végre sor került a számháborúra is.

A táborok alapvető célja természetesen a szakmai fejlődés, de emellett egy életre szóló élmény a gyerekeknek. A kollégák mindent

megtettek, hogy ez így is legyen. A citera és ének mellett kézművesedtek, játszottak, strandoltak, fagyiztak. Mindkét táborban kiváló szakemberek, képzett népzene-szek segítettek a munkámat. Itt is köszönöm a munkájukat és persze számítok rájuk jövőre is.

Természetesen készülök rá, hogy későbbiekben is hasonló keretek között megszervezem a táborokat, ehhez nagy erőt ad, a szülők és a gyerekek pozitív visszajelzése.

Horváth Krisztina

Kövírózsa Kulturális Egyesület
művészeti vezetője

Kulturális Örökség Napjai után kapott levelek - Köszönjük!

„Míg korábban lelkes szervezőként, immár csupán látogatóként, BOLDOG és BÜSZKE LÁTOGATÓ-KÉNT vettem részt családommal a szeptember harmadik hétvégéjén megtartott Kulturális Örökség Napjai rendezvénysorozaton.

Előző este még naivan, kihúzó filcet használva próbáltam kiemelni a programfüzetből azokat a momentumokat, amelyeket semmiképp sem szerettem volna kihagyni. Pár perc elteltével azonban már az egész papíros élénk zöld színben pompázott. Egyszerűen nem lehetett szelektálni, minden, de minden olyan csábítónak, érdekesnek és egyedinek tűnt. Így végül a véletlenre bíztuk magunkat, remélve, hogy minden helyszínre sikerül eljutnunk. A KÖN nem egyszerű falunap. A KÖN magában foglal mindent, ami a kultúra fogalmába tartozik: épített, gyűjtött és újonnan megalkotott örökséget a történelem, a tudomány, a művészet, a természet, a zene, a vallás, a kulinária és a szórakoztatás jegyében, minden korosztály részére, igényes és színvonalas köntösbe bújtatva. Vannak megszokott tartalmi elemei, mint a felvonulás, a megnyitó, az Alkotótábor, a kiállítások, a gyerekprogramok, a helyi egyesületek bemutatkozásai, történelmi megemlékezés, a különféle zenéi, színházi, humoros és komoly előadások, a túra, a kávéház, a modellrepülőzés, egy-egy családi ház kincseinek felfedése. Ugyanakkor évről-évre adódnak újabb különlegességek. Idén láthattunk kiállításokat néprajzi gyűjteményből, honfoglalás kori fegyverekből, miseruhákból, hímzésekből, Miska kancsóból, kubikus talicskákból, sőt még nem létező tárgyakból is. A fából faragott csodák mellett helyi festőink is bemutatták a tábori munka szebbnél-szebb eredményeit. Az iskolásokat a BMX bemutató, az ÖKO játszótér, a kézműves foglalkozás és az utazó planetárium vonzotta a legjobban. A település határában elterülő Franciska major, (jövő nyártól már mint Pro Village kutyaparadicsom) is megnyitotta kapuit erre a hétvégére, mely - még így, félkész állapotában is - igazi turisztikai látványosságot nyújtott az oda látogatók részére. A gasztronómiai kalandozásunk a termelői piac kínálatától a retro és bécsi kávé, a rétes nyújtáson és kóstoláson át a sajtókosztolásig, valamint a nyílt tűzi bográcsozásig terjedhetett. A szórakoztatásról Ihos József, a Tutti zenekar, az Apnoé zenekar, a Hetesfogó, a Csemete bábszínház, a Nagycenki Nefelejcs Nyugdíjas Klub, továbbá vásári komédiások gondoskodtak, míg a népzenei és néptáncos motívumokat idén is településünk kulturális egyesülete vonultatta fel. Számomra különös élmény volt látni és hallgatni a NEMADOMFEL együttest, majd a Villon Triót. Receptre kellene felírni ezeket a dalokat!

Járművekből sem szűkölködünk. Láthattunk modellrepülőket, retro motorokat, Off - Road terepjárókat, míg a helyszínek között utazhattunk városi kisvonattal, régi Csepel teherautóval, lovas kocsival és retro Ikarus busszal. Rendezvényünket megtisztelték a vajdasági Tótfaluból érkezett „testvéreink”, akik saját produkcióikkal járultak hozzá a programhoz. A két nap időjárása nem volt túl kegyes. Hűvös, esős idő jellemezte a hétvégét, de szerencsére a látogatóknak ez nem szegte kedvét.

Miközben családommal kitűnően szórakoztam, láttam a Zöldszívű falu büszke polgármesterét, láttam a fáradtságot egyik-másik helyszíni felelős szemében. Láttam óriási önzetlenséget, összefogást. Láttam rengeteg örömteli arcot, jól szórakozó embersereget. Láttam sok-sok nem helybéli érdeklődőt. (Magam is több Sopronból érkező családot igazítottam útba.) És habár elképzelhető, hogy néha a szervezők is ütköztek nehézségekbe, de én láttam a profi stábot is, akik ezt a hétvégét összehozták. Személy szerint megemelem a kalapom előttük, a rendezvény előtt! 10 év elteltével is tud újat mutatni a falu. Még mindig csatlakoznak új emberek, új családok, új házak, ahol van mit felfedezni, van miben gyönyörködni.

A kultúra örök! Köszönjük, hogy ezt idén is megtapasztalhattuk, hogy ott lehetettünk minden helyszínen és átélhettük azokat az érzéseket, melyet a fellépők, a házigazdák, a vendéglátók, a művészek, egy-egy műsor mondanivalója közvetített! Igazán igényes, szórakoztató és felemelő volt. Olyan élményekkel gazdagodtunk, melyekről még sokáig fogunk beszélgetni.

Tizedszer is megérte! Nagy-nagy gratuláció és vastaps Mindenkinék!

Kívánok jó egészséget és még temérdek új ötletet, valamint kitartást a továbbiakhoz! „

Üdvözzel:

Vargáné Bánfi Tünde és családja

„Tisztelt Polgármester Úr!

Vasárnap ellátogattunk az Önök falujába, a Kulturális Örökség Napjai programokra. Csak gratulálni tudunk a rendezvény színvonalához, ahhoz a sok munkához amivel minden helyszínen fogadták az ideérkezőket. A helyszíneken az izléses elrendezés és a kedves felvilágosítás mellett gyönyörködhettünk a kiállításokban, a műsorokban. Nagyon szép tiszta a falu, szép virágosak és rendezettek a porták. Látszik, hogy az itt élők sokat tesznek falujukért, szép és élhető Sopronkövesd. A rossz idő ellenére is sokan voltak és láthatóan jól érezték Magukat az idelátogatók és a helybeliek. További sikereket kívánunk Önnek, a képviselő testületnek és a falu lakosságának a további munkához. Szépüljön és gyarapodjon tovább Sopronkövesd.”

Tisztelettel: Gaál István és Gaál Istvánné

Ágfalva

Nagyné Kun Zsuzsanna rovata

Mit ad nekünk ősszel az Agg-hegy?

Én személy szerint szeretem az őszt, no persze nem az esős, saras, ködös oldalát, hanem a színes, madárdalos, napos napokat. Ősszel az Agghegyben is felpeszűd az élet, elkezdődik a betakarítás, a szüret, a fák piros, bordó, sárga, barna és zöld színeiben pompáznak.

Horváth Imre és Edit:

Mozgalmas hónap a szeptember, hisz van 3 sor szőlőnk és 49 gyümölcsfánk, így ezek terméseinek nagy részét ilyenkor takarítjuk be. Több szőlőfajtánk is van, de nagyrészt Otelló. Régi hagyomány szerint a szüretelők pálinkával indítják a napot, aztán kezdődhet a munka. Mivel összetartó csapat vagyunk itt a hegyen, ezért jó előre megbeszéljük, hogy ki mikor szüretel, s így el tudunk menni segíteni egymásnak. Régen a Csigó Jancsi bácsi szedte utoljára az Otellót, volt, hogy még a mindenszenteket is megvárta vele. Mivel idén meleg volt a nyár, szinte mindenki végzett már szeptember végére a szürettel. A sok napsütésnek köszönhetően magas volt idén a szőlő cukorfoka. A fehér szőlőnél volt akinek 20 fok feletti, így előre láthatólag jó bor várható. A szüret végén a dolgos kezeket és éhes hasakat egy nagy bogrács bagdulyással, pörkölttel, vagy grill ételekkel jutalmaztuk.

Csigó Lajos:

Idén szinte minden fajtát külön kellett szedni, ezért nagyon elhúzódtott a szüret. A Biancát szedtük először, ezután a Kékfrankost, végül szeptember 30.-án az Otellót. Mire végeztünk a kék szőlő szüretelésével a fehér bor már ki is forrott. Előző években mindig többen voltunk, de idén másképp alakult. Az első alkalommal tízen, aztán mindig kevesebben négyen, öten. Persze a szőlőn kívül vannak gyümölcsfáim is a hegybe, szinte mindegyiken madáretetővel, hisz szeretem a madarakat. Ilyenkor, ha időm engedi az erdőben is körbenézek, de most még nagyon száraz az erdő, kevés volt a csapadék, ezért kevés a gomba. Ma is a fél erdőt végigjártuk, mire valamennyit tudtunk szedni. Sok helyen van őzláb, meg a szőlők között csiperke, de vargányát csak elvétve találunk.

Raffainé Bíró Veronika:

Nagyon szívesen megyünk az erdőbe, szeretjük az erdő „csendjét”, a fák susogását, a madarak énekét. Most, hogy már mindegyik gyerkőc nagyobb, nagyon jó hétvégi program ez nálunk. Az erdőben mi nem ismerünk még sok olyan helyet, ahol biztosan találni gombát, így mindig nagyokat sétálunk gombaszedés közben. Az utunkba kerülő összes gombát megnézzük, esetleg lefényképezzük, megnézzük a gombahatározónkban, de csak azokat szedjük le, amiket biztosan ismerünk. Ezek a nagy őzláb, a vargánya. Séta közben mindig nagyon örülnek a gyerekek, ha meglátnak egy gombát, de tudják, hogy csak akkor vehetjük le, ha megnéztük együtt és biztosan ehető. Nem taroljuk le az összes gombát egy-egy helyen, mert így reméljük, az ott maradó spórának köszönhetően, jövőre is találunk

azon a helyen. A gombák mellet megnézzük a növényeket, a faleveleket, terméseket, makkot, tobozt, állatok nyoma-
it és az állatokat is. Mindig feltöltődve, de fáradtan érkezünk haza, mert keresgélés közben észre sem vesszük, hogy
milyen gyorsan szalad az idő és milyen nagy területet bejárunk.

Dr. Erdélyi Miklós rovata

Miért járok véradásra?

Szívesen találkozom a véradáson sokféle önzetlen emberrel, akik közül sokan láthatóan szorongva, a szűrástól félve is jönnek rendszeresen. Őket különösen tisztellem.

Egyfajta szűrővizsgálaton is részt veszek a véradásakor: kiderülne, ha vérszegény lennék, és az is, ha vírusos májgyulladásban vagy HIV fertőzésben szenvednék. Ugyanakkor, azzal is tisztában vagyok, hogy a véradáson mért vérnyomása mindenkinek magasabb az otthon nyugalomban mért értékhez képest (aminek 135/85 Hgmm-nél alacsonyabbnak kel lennie), és a véradásakor elvégzett vizsgálatok nem helyettesítik az egy-két évente elvégzett háziorvosi szűrővizsgálatot, ahol vércukor, vese-májfunkciós és vérzsír értékeket is vizsgálunk a vérvételkor.

Mikor egész aktív életében véradó édesapám a csípőprotézis műtétje után vért kapott, azt mondta: „Most visszakaptam a segítséget”.

Mindig megörülök ennek az sms-nek: „Köszönjük, hogy véradásával hozzájárult egy beteg gyógyulásához! Az Ön által adott vért a tegnapi napon szállították ki a kórházba! Szép napot! OVSz”

A Kedves Olvasónak is szép napot!
Erdélyi doktor

Virág Imréné, Kati néni védőnő

Kis gyerek kis gond, nagy gyerek nagy gond?

Avagy a szülő eszköztára születéstől a kamaszkor végéig, avagy, hogyan legyünk elég jó szülők?

Ebben a sokakat foglalkoztató témában, hallhattunk egy élvezetes, humoros, de ugyan akkor nagyon tanulságos előadást L. Stipkovits Erika klinikai szakpszichológus, pszichoterapeutától 2017. október 9. hétfőn a Sopronkövesdi Alkotóházban.

Az előadás bemutatta az egyes életkorok jellemző viselkedésmódjait, rámutatott arra, hogy mit tarthatunk elfogadható és elfogadhatatlan magatartásnak. Kiemelten foglalkozott a kisgyermek, az óvodás és iskolás kor nehézségeivel, azok megoldásával, a bátorító szülői attitűd jellemzőivel. Rámutatott, hogyan válhatunk megértőbb partnerré, és gyermekünknek jobb szülőjévé.

A gyermekpszichológus nő a legfrissebb kutatási eredményeket ötvözte sok-sok gyakorlati tapasztalattal, interaktív módon, közértetően, hétköznapi életből vett példákkal. A mindennapokban is használható tanácsokat kapott az a közel 90 sopronkövesdi és környékbeli szülő, aki jelenlétével, érdeklődésével bizonyította, hogy szükség van a szakember útmutatására, segítségére, ahhoz, hogy felgyorsult világunkban, kiegyensúlyozott, egészséges lelkületű emberré tudjuk nevelni gyermekeinket, vagyis elég jó szülők lehessünk.

Kelemen Dávid rovata

November-december

A 2017-es esztendőben a hónapokat alapul véve mutattunk be egy csokrot a Sopronkövesd történetével kapcsolatos eseményekből. „Időutazásunk” során eljutottunk a november és a december hónapokig. Most, tematikánk lezárásaként ezzel búcsúzunk a kedves Olvasóktól.

1326-ból származik Sopronkövesd első (fennmaradt) okleveles említése: Károly Róbert király (1308–1342) 1326. november 21-én keltezett, Pereszteggel kapcsolatos oklevelének határájárása „terra Kwesd”, azaz „Kwesd föld” néven emlékezik meg falunkról.

1643. november 25-én Nádasdy Ferenc földesúr a csepregi templomban lemondott az ágostai evangélikus hitvallásról, és hitet tett a katolikus vallás mellett. Az „akié a föld, azé a vallás” elve alapján idővel a kövesdi lakosok is visszatértek a katolikus hitre.

1687. november 27-i dátummal végrendelkezett a szombathelyi származású Birhány István kövesdi plébános, aki 3500 forintot hagyott Szombathely mezővárosra, hogy annak kamataiból évente négy szegény sorsú szombathelyi fiú taníttatásáról gondoskodjanak valamelyik környékbeli gimnáziumban. Az alapítvány tőkéje évtizedek múltán is tekintélyes összegnek számított, ezért a város vezetősége 1768-ban elhatározta, hogy az összeget egy kisgimnázium felállítására használja fel. Gróf Zichy Ferenc győri püspök (1743–1783), a város kegyurának közbenjárására Mária Terézia 1772. július 1-jén aláírta a gimnázium – a későbbi Nagy Lajos Gimnázium – alapítólevelét.

1760. november 19-én halt meg gróf Széchényi László, Sárvár-Felsővidék ura, Kövesd falu birtokosa. Mivel nem volt fiúgyermek, birtokrészét testvére, Antal örökölte.

1854. november 25-én született községünk szülötte, Tóth István, aki gimnáziumi tanulmányai után tanári pályára lépett. Az 1894/95. tanévben a budapesti I. kerületi Magyar Királyi Állami Verbőczy István Reálgimnázium, később a VIII. kerületi Zrínyi Miklós Állami Főgimnázium történelem és földrajz tanára volt. Budapesten hunyt el 1903. december 14-én.

1936. november 18-án halt meg Rupf Sándor plébános, aki 1900. december 20-tól példamutatóan gondozta a rá bízott sopronkövesdi híveket. Erdemei elismeréseként halála előtt néhány hónappal püspöki tanácsossá nevezték ki.

1963. november 7-én Sopronkövesd „olvasóközség” címet kapott.

1967. november 21-én adták át a nyilvánosságnak a temető községi kezelésben lévő részén felépült ravatalozót.

Élet az Agghegyen anno...

Az Agghegyről szóló cikksorozatunk utolsó részében a kápolnához fűződő vallásos szokásokról és az egykori remetékről emlékezünk meg. Az építettő Dongó-család egy hold föld alapítványt tett a plébánia részére azzal a megkötéssel, hogy nyaranként minden újhhold vasárnap kötelesek voltak a hívek a kápolnához körmenetileg kivonulni. Egy 1780-as feljegyzés szerint az Úr mennybemenetele ünnepén (áldozcsütörtökön) és Szent Donát napján is körmenetben vonultak ki az Agghegybe. A XIX. és XX. századi források szerint azonban már csak mennybemenetel napján szoktak az Agghegybe körmenetet tartani. A sopronkövesdiek elbeszéléséből tudjuk, hogy a körmenet egészen az 1940-as évek végéig, mások szerint az '50-es évek elejéig szokásban volt. Több évtizedes szünet után napjainkban Szent László király ünnepéhez (június 27.) legközelebb eső vasárnapon vezetnek körmenetet a kápolnához, ahol vagy a helyi plébános, vagy meghívott atya mutatja be a szentmiseáldozatot. A körmeneten kívül még egy szokás kötődik a szőlőhegyi kápolnához. Az 1780. évi vizitációs okmány írja, hogy az iskolamester újhhold vasárnapokon litániát szokott tartani a kápolnánál. Ennek hátterében is a Dongó-család hagyománya állt. Ezeket a litániákat Szent Györgytől Szent Mihályig szokták megtartani. A hegyi litániák – néhány évtizedes kimaradást követően – nagyjából az 1950-es évek elejéig voltak szokásban. Szolgálatáért a kántor jelképes adományt kapott a szőlősgazdától a szőlőtő terméséből.

A kápolna történetével szoros összefüggésben állt a remetesség intézménye. A kápolnát gondozó remeték közül ötöt ismerünk név szerint: József testvér (*frater*) (valószínűleg 1750 és 1753 között), Frater Crispinianus (1754), Frater Guilelmus / Vilmos (1763, 1766, 1767), Frater Elias Christ (1771) és Frater Macarius Podlanczky (1772–1782). Crispinianus ferences harmadrendi remetét a kápolna mellett temették el 1754 augusztusában. II. József (1780–1790) 1782. február 25-én rendeletben törölte el a remetesség intézményét, és a magánremeteségeket is felszámolta. Ezt követően a ferences harmadrendi remeték többsége sekrestyesként helyezkedett el valamelyik plébánián. Macarius Podlanczky a feloszlás után is Kövesden élt, egészen 1788. augusztus 21-én bekövetkezett haláláig.

A kápolna környékén korábban remetelak is volt, erről az 1780. évi vizitációs okmány számol be részletesen. A jól megépített és körülkerített épület három „szobácskából” és egy „konyhácskából” állt: megfelelően berendezve, tartós anyagokból felépítve.

Forrás: KISS Tamás: Adatok a győri egyházmegyei Remete Szent Antal Kongregáció történetéhez. In: A ferences lelkeség hatása az újkori Közép-Európa történetére és kultúrájára. 1. Szerk.: ŐZE Sándor és MEDGYESY-SCHMIKLI Norbert. 2005. 295–308.

dr. Barkó Péter rovata

Miseruha kiállítás templomunkban

A 2017. évi Kulturális Örökség Napjai programok egyik lelkileg is felemelő pontja volt a sopronkövesdi Kisboldogasszony templomban megrendezett miseruha kiállítás. A kiállítás ötletgazdája a helyi Karitászcsoport volt, aki dr. Szalai Gábor plébános atya tulajdonát képező gazdag miseruha és kiegészítők gyűjteményéből válogatott össze több értékes darabot, és mutatott be a közönségnek.

A liturgikus öltözékek viselésének külön szabályai vannak az egyházban, a ruhák az egyház fejlődésével együtt alakultak, a formák, színek, pedig ünnepélyességet kölcsönöznek a liturgiának. Ezen ruhák a történelem folyamán egyszerre szolgálták a praktikumot (bélelt, erős, tartós ruhák) és a misztériumot (a vallás szimbólumaival való díszítés).

A leggyakoribb liturgikus öltözet a rómaiak tunikájának utódja, a fehér színű alba. A fehér szín a tisztaság jelképe. Az albára vette fel a pap magát a miseruhát, valamint annak kiegészítőit, az övet, a karöltőt és a stólát. A liturgikus ruhák színe, valamint az egyes színekhez kapcsolt jelentés is a kora középkorra nyúlik vissza: a fehér (dicsőség, tisztaság), piros (megváltás, vértanúság), zöld (remény), viola (bűnbánat), fekete (gyász) és a kék (Szűz Mária).

A kiállítás értékét az adta, hogy nagyon sok régi, akár a II. vatikáni zsinat előtti miseruhát láthattunk, amelyek hímzése, díszítése a katolikus egyház művészi gazdagságáról tanúskodik. Jó érzés volt több vendégünkötől hallani, hogy templomunk atmoszférája, a szép miseruhák, a tömjénillat gyermekkorának soha vissza nem térő emlékeit jutatta eszükbe.

Köszönjük a vendégkönyv szép bejegyzéseit, köszönet a szervezőknek és segítőknek! Mi sopronkövesdiek abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a kiállított liturgikus ruhákkal egyházi ünnepeinken találkozhatunk, mert Gábor atya és az asszisztencia szívesen használja őket – Isten nagyobb dicsőségére és mindnyájunk örömére!

Zarándoklat Frauenkirchenbe

Augusztus 15-én napfelkeltét követően kis kerékpáros csapat indult Nagylózs felé, hogy az útközben csatlakozó lövői, pinnyei, peresztegi, hegykői kerékpáros társainkkal együtt tegyük meg a közel 50 km-es utat az ausztriai Frauenkirchenbe, magyar nevén Boldogasszonyba, hogy részt vegyünk a Nagyboldogasszony főünnepi szentmisén. Reggel 7 órakor a nagylózsi templomnál Ferling György atyával együtt kértük a Jóisten áldását utunkra. Igazi szép, augusztusi időben kerekeltünk a Fertő-tó partján, a kijelölt kerékpárutakon. Kellemes, tartható tempóban haladtunk, útközben gyönyörködtünk a szikes és „kies” (=szép) tájban. Nagyobb pihenőt a Zicksee partján épült üdülnéknél tartottunk, ahol a magyar vendéglőtulajdonos rántott hússal, krumpli salátával és hideg frissítővel várt minket.

Nagyboldogasszonyban a hagyományos magyar nyelvű ünnepi szentmise 13 órakor vette kezdetét. A misét Kiss Barnabás detroiti (USA) ferences szerzetes, a kanadai magyar közösség lelkipásztorja celebrálta. A gyönyörű bazilika teljesen megtelt magyar hívekkel, itt voltak velünk a Sopronkövesd és környékéről dr. Szalai Gábor plébános atya lelki vezetésével busszal érkezett zarándoktársaink is. Barnabás atya szentbeszédében kiemelte, hogy Szűz Mária által kapott erő az, amely a magyarság megmaradását biztosította és biztosítja szerte a világban.

A közel 40 fős kerékpáros csapatunk lelkileg feltöltődve indult haza felé. Napnyugtára értünk haza, és gondolatainkban hálát adtunk a Szűzanyának, hogy erőt és kitartást adott a 96 km-es táv megtételéhez.

Hangulatjelentés a táncházunkból

Bizonyára, már mindenki hallott róla, hogy a Kövirózsa Kulturális Egyesület berkein belül működő Cifraszűr Néptáncgyűttes rendszeresen táncházakat rendez. Táncházaink céljaként a szórakozva tanulást tűztük ki, hogy ezeken az estéken, ne csak a gyermekek, hanem a felnőttek is új ismereteket sajátíthassanak el a tánc tanuláson kívül. Törekszünk a változatosságra is, igyekszünk minél több zenekart és táncost vendégül látni, eddigi tapasztalatunk és a visszajelzések alapján nem csak a saját örömünkre. Táncházainkban általában oktatónk Maráz István gondoskodik mind a gyermekek, mind a felnőttek tanításáról, gyakori meghívottaink Farkas Zoli és bandája, a szomszédos Lövői Zenekar, valamint állandó résztvevő a helyi Berkenye Citerazenekar.

2017. október 07-én szombaton, mint korábban már sokszor, ismét ünnepelőbe öltöztettük magunkat és a lelkünket, és izgatottan gyülekeztünk a Fehér Csárda pajtájában, hogy hagyományos táncházunk kezdetét vehesse.

A multság 17:30-kor kezdődött a gyermekeknek szóló játékos foglalkozással, aminek keretén belül, népi játékokkal és lépésekkel várta az érdeklődőket a Győrből érkező Sárkány Ramóna és párja Herbert Szabolcs.

Emellett igyekeztünk a kicsiknek a népi hagyományokhoz, magyarságunkhoz kapcsolódó szórakoztató ismeretátadó játékokkal is készülni! A jó hangulatról és a muzsikáról a Berkenye Citerazenekar gondoskodott. Köszönettel tartozunk annak a rengeteg szülőnek, akik megtisztelték rendezvényünket azzal, hogy gyermekük részt vehetett rajta. A következő alkalommal is szeretettel várjuk őket!

Az idő előrehaladtával, amikor a gyermekek már kipilledtek, átadták a színteret a felnőtteknek, akik szintén a győri táncospártól sajátíthatták el Kalotaszeg, Mezőség, Moldva és Felvidék táncait. Az oktatást biztosító táncpedagógusoknak ezúton is köszönjük a közreműködést! A talpalávalót a felnőtteknek szóló táncházban az első ízben meghívott soproni Figurás Banda szolgáltatta. Minden tekintetben remekül muzsikáltak, olyannyira, hogy az este csak mulatni érkező zenészek is kedvet kaptak a zenéléshez. Abban a felemelő élményben lehetett részünk, hogy egyszerre 12 muzsikás örömezenéjére rophattuk. Páratlan volt.

Igazán színes este kerekedett, hiszen a kiváló zene párosult a felhőtlen hangulattal, szórakoztató játékokkal, finom ízekkel és hajnali fél 4-ig tartó hangos nótázással! Köszönjük a támogatásokat, különösen a Fehér Csárdának, hogy a helyszínt rendelkezésünkre bocsájtotta, valamint minden közreműködő zenésznek, táncosnak, vendégnek!

Szeretettel várunk mindenkit a következő alkalommal, 2017. december 2-án az Alkotóházban, a következő táncházban, ahol reméljük, ismét ilyen remek hangulat kerekedik, amit szívesen megosztanánk Önökkel!

Cifraszűr Néptáncszőr

Fotó: Szabó László

Kazinczy Péter rovata

Keresztes tárnics

(Gentiana cruciata)

A Selyemúton nem csak kínai selymek, porcelánok, keleti fűszerek, gyümölcsök érkeztek, hanem a karavánokat kísérve a nagy versenyegér nevű rágcsáló is, valamint rajta potyautasként a patkánybolha. Ez a bolha állatról emberre is terjed és csípése közben a pestis, más néven dögvész kórokozóját az emberbe juttatja. A karavánokon kívül a keleti hódítók is behurcolták a betegséget, ezért támadta Európát több hullámban a fekete halál.

A kunok betörését I. László 1092-ben visszaverte, a győzelem során számos kun vitéz köztük a vezér Kapolcs is meghalt. A temetetlen halottak súlyos járványt idéztek elő nemcsak a katonák, hanem a nép körében is.

**„ Minden utca és ház telve döghalottal,
De, hogy eltemetné, nincsen ember ottan,
Másszor a holt-testet hordták a mezőre,
Most az élő ember futott oda tőle.”**

Nem volt más orvoslás a bajra, a nem lakott területekre menekültek az élők szinte önkéntes karanténba. A *karantén* szó eredetileg a *quarantina* olasz szóból ered, ami *negyven napot* jelent, ugyanis ennyi ideig tartották elkülönítve a betegeket.

Az igazhitű király most is a Mennyei Atyához fordult segítségért. Imája meghallgattatott:

**„És kiment a néphez, és hirdette annak:
Örvendj, népem, örvendj! adj hálát Uradnak!
...Gyöngye szolgájának mert látást mutatott,
Népem orvosává engem felavatott”**

László látomása szerint cselekedett fogta és kilötte nyilát célzás nélkül.

**„A király pedig ment fölvenni a nyilat,
S ím egy fűlevél van kopótyuja alatt:
Ismeretes fűnek volt az a levele,
Melynek a nép száján keresztfű a neve.”**

Ez az évelő lágyszárú növény Európa nagy részén és Ázsia nyugati részén él meszes talajú erdőszéleken, bokros, füves területeken tenyészik. Magyarországon többek közt a Gödöllői-dombság, valamint a Cserhát területén él. Hajtása legfeljebb fél méter magas, levelei lándzsa alakúak, keresztben állnak. Virágai kékek, júniustól, augusztusig virítanak.

A belőle készült kenőcsöt illetve főzetet pestises betegek kezelésére is használták, gyomorerősítő, étvágygerjesztő, lázcillapító hatása miatt. Keresztes tárnics magyar elnevezés származhat a latin *crux* kereszt szóból amiből a tudományos neve *Gentiana cruciata* is származik, vagy a *crutio* kín átvitt értelemben szenvedés, amit mint keresztet hordozza a beteg. Védett növény, eszmei értéke 10-000 Ft.

Gentiana cruciata

Az idézetek az idén 200 éve született Arany János Szent László füve című balladájából valók ebben olvashatjuk e növény népi elnevezését is:

**„A nép is e dolgot megtartá eszében,
Hite megerősült igaz istenében,...
A fűnek pedig, hogy lenne emlékezet,
A "keresztfű" helyett ada másik nevet:
Felragadt az új név s a fűvet ma is még
Szent László fűvének hívja a magyar nép.”**

Jó barátokra leltünk

Közös bennük, hogy kötődésük Sopronkövesdhez a gyalogos zarándokutakhoz köthető.

Angster András: az András névről az András kereszt jut az eszünkbe, de az Angster név is sokaknak ismerősen csenghet... Igen, a híres orgonaépítő Angster József lezármazottaival rokonságba van, unokatestvérek. Győrben él egyik zarándoktársunkkal egy turistaúton találkozott, ahol szóba került a zarándoklat is, ezek után döntött úgy, hogy a máriazelli gyalogos utat velünk teszi meg, amire sor is került 2011-ben és 2013-ban is. Bandiról tudni lehet, hogy nyugdíjasként megjárta a zarándokok Mekkáját, az El Caminót, kétszer is. A zarándoklatokon jellemző rá, hogy a nehézségeket is kedélyesen éli meg, igazi példakép a társaknak. Az erdélyi kirándulásunkon is velünk tartott a feleségével, akiről szintén elmondható, hogy nagyon szimpatizál velünk, az Ő keresztneve sem mindennapi, úgy hívják, hogy Szerényke! Bandiról közben kiderült, hogy egyik őse Kövesden élt, és közeli rokonok a helybéli Pékné Sinkó Zsuzsával. Feleségével már többször is részt vettek a Szent László Kápolna búcsúján, sajnos az idén az időjárás csak rövid időt engedélyezett nekik. 70-es éveiket taposva is aktív utazóknak számítanak, többek közt Ausztriát, Új-Zélandot is megjárták, remélhető, hogy itt Sopronkövesden még többször találkozhatunk velük.

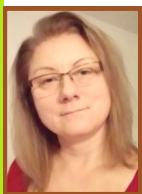
Bakó György: Ő a „Bakógyuri” a Felvidékről. Évekkel ezelőtt egy Felvidékről Kövesdre látogató csoport tagjaként került kapcsolatba a helyi zarándokokkal. Ennek egyenes folytatásaként 2013-ban csatlakozott a Sopronkövesdről Máriazellbe gyalogló zarándokcsoporthoz. A Felvidéki Kalász(Klasov) községből érkezett a fiával a „kisgyurival” együtt, velük tartott még András kislapályi (Velky Lapaly) polgármester a szlovák feleségével Marikával. A négy nap alatt természetesen közelebb kerültünk egymáshoz, feltűnt, hogy a szlovák nemzetiségű Marika is minden imában, énekekben aktívan részt vett. A következő évben 2014-ben a Felvidéki csapat is elhelyezte saját kopjafáját a miénkkel szemben, és aminek végén kérésünkre elénekelték a szlovák himnusz. Egyik évben a győri zarándoklatra is eljöttek a Gyuriék, a kis Gyurival tartott a menyasszonya Zsuzsa is, aki szintén szlovák nemzetiségű. Azóta már összeházasodtak, és megszületett a legkisebb Gyuri is! Máriazelli zarándokutunk során nagyon hálásak lehetünk a Bakógyurinak, mert saját készítésű mézborával minden alkalommal „életben tart” bennünket. Sopronkövesdhez való ragaszkodásáról mindent elárul, hogy a közeli bükfürdői kúrát is mindig a Szent László Kápolna búcsújára időzíti, így a feleségét, Margitot is megismerhettük. A Máriazelli zarándoklatainkon mindig üde színfolt a Felvidéki részleg, élén a Bakógyurival, reméljük, hogy ez a jövőben is így marad.

Grubits János: Hidegségben a Grubits Jancsit mindenki ismeri, de a környéken is sokan. A Toronyhegyi úton a Grubits-pajta sok régi rádióknak, és régi használati tárgyakkal ad otthont, kultúrműsorok váltják egymást, nem beszélve a téli disznótorokról. A dombtetőn látható Szent Jakab kápolna megáldozásáról van szó, a közelben található csószkunyhót pedig a megtalált régi rajzok alapján, szintén Ő építette meg. Ezek bemutatását a TV Turista műsorában is láthattuk. Igazi lokálpatrióta, fafaragó tudását az általa elkészített vallási jellegű tárgyak is bizonyítják. Először a Szent Jakab kápolna búcsújára zarándokolva találkoztunk vele, a 2014-es Máriazelli zarándok utunkat pedig már együtt tettük meg, aminek végén az egész csapatot meghívta egy ebédre a „pajtába”. Egy igazi csupaszív ember, megérkezvén a Szent Földről, minden zarándoktársat egy jeruzsálemi rózsafüzérrel lepett meg. Elindítója és támogatója a deutschkreutzi és a hidegségi Szent Jakab kápolnák közötti zarándoklatoknak. Az idei csíksomlyói búcsúra az erdélyi Hidegségre vitt, egy általa készített keresztet, majd együtt gyalogolt a helyiekkel a Nyeregbe. Jövőre mi is elmegyünk! Az együtt zarándoklás során kiderült, hogy a Jancsival egyidősek vagyunk és még a focipályán is találkoztunk valamikor a „hőskorban”, így személyes jó barátságba is kerültünk, amit én nagy megtiszteltetésnek tartok. A zarándoklat irányába is nagyon elkötelezett, a család is „megfertőződött” és az unokáknak is faragja a Máriazelli zarándokbotot. Megemlítette, hogy a kövesdi zarándokokkal jól érzi magát, ha teheti mindig velünk tart.

Mi kövesdi zarándokok örülhetünk, hogy ilyen zarándoktársakra leltünk, a zarándokcsapat ikonjai Ők, ráadásul Sopronkövesdet „lájkolják”.

Tóth Zsuzsanna rovata

Kreatív ajándék ötletek egy variációra

Az esztendő ismét a vége felé közeledik. Nagyon rövidke a nappalok, szívesen gyűjtünk fényeket, hogy átmelegítsük a lelkünket. Tervezzük a karácsony előtti teendőinket, már sok szerettünk ajándékát megvettük vagy elkészítettük, de talán még sejtelmünk sincs mivel szerezhetnénk örömet néhányuknak.

Nekem minden évben a készített ajándékok okozzák a legnagyobb meglepetést és örömet. Ha tehetem szívesen adok én is saját magam által készített ajándékot. Idén beleszerettem a fa szeletek felhasználásával készült tárgyakba, az egyszerűségükbe és természetességükbe.

Hozzávalók:

- faág/farönk – igény szerinti vastagságú
- fűrész
- fúró
- csiszolóvászson
- kavics, szalvéta, ragasztó, fénykép, lakk, festék, spárga, szalag – vagy bármi más, amit a dekoráláshoz szeretnénk használni

Az alap elképzelés, hogy egy faágból vagy farönkből vékony szeleteket vágunk, aztán ezekből használati vagy dísz tárgyakat készítünk.

Karácsonyfa dísz:

A fa szeleteket átfűrjük, megcsiszoljuk, ezután bármilyen technikával díszítjük, például dekopázsolunk rá szalvétából, csomagolópapírból esetleg egy szép anyagból kivágott darabot. Hozzá illő akasztót kötünk rá. Ugyanezen elv alapján készíthetünk pohár alátéteket is.

Sok kis szelet zsákvászonra való ragasztásával tányér alátétet készíthetünk, de képkeret/tükörkeret is készülhet ugyanezzel a módszerrel. Ekkor elkészítjük a keretet vagy egy meglévő de már nem szép keretre ragasztunk különböző átmérőjű szeleteket.

Ceruzatartó:

Egy karvastagságú ágból levágunk egy 5 – 10 cm hosszú darabot. A ceruzák vastagságának megfelelő méretű fúróval lyukakat fúrunk a fába tetszés szerinti mennyiségben. Lecsiszoljuk és lakkozzuk.

Tálca:

Legszebb egy srégen vágott rönkből készítve. Ízlésünknek megfelelően dekorálhatjuk, két fület csavarozunk rá, mely bármely barkács áruházban kapható (szekrényajtó fogantyú).

Függő polc:

Farönkből vágunk egy 2-3 centiméter vastag szeletet, fúrunk rá három lyukakat a szélénél, egymástól egyenlő távolságban, majd lecsiszoljuk. Kötelet vagy láncot fűzünk át a lyukakon. Alul rögzítjük csomózással vagy csavarozással, fölül összefogjuk és már el is készült a függő virágtartó polc.

Egy kevés munkával asztalkát, széket, faliórát de még rénszarvast is készíthetünk.

Sikerélményekben gazdag barkácsolást kívánok mindenkinek!

A Sopronkövesd Fejlesztéséért Egyesület 2017. év közepén pályázatot nyújtott be a helyi szervezetek (Sopronkövesdi Nyugdíjas Egyesület, Sopronkövesd Községi Önkormányzat) stratégiai partnerségében annak érdekében, hogy a település közösségének generációk közötti együttműködését erősítése a közös programok által.

A pályázat 2017. július 10-e és 2018. január 22-e közötti időszakban valósul meg, melynek címe: **„Generációkat felölelő közösségi programok megvalósítása Sopronkövesden”** (a pályázat kódja: Nemzedékek-17-0021). A pályázat 100%-os intenzitás mellett valósul meg, a támogatás mértéke 1 000 000 Ft, amelyet az EMMI (Emberi Erőforrások Minisztériuma) pályázati felhívásán sikerült elnyerni.

A projekt célja, hogy olyan közösségi rendezvények kerüljenek megszervezésre, amely során a fiatal és az idősebb korosztály képviselőinek részvételével szabadidős és kulturális programok kerülnek megvalósításra. A programsorozat során fontos célkitűzésként jelenik meg, hogy a különböző nemzedékek aktív együttműködése által közös értékteremtő tevékenység valósulhasson meg, amely hozzájárul a generációk közötti különbségek csökkentéséhez, a helyi hagyományok életben tartásához, a család, mint intézmény megerősítéséhez és az egész helyi társadalom kohéziójának megszilárdításához.

A programsorozat alapvetően négy különálló esemény lebonyolításából áll, amelyeknek egymást kiegészítő jellegének köszönhetően egy komplex szakmai programnak tekinthető:

- Mesterségek Fesztiválja (a kirándulás célja, hogy résztvevők egy tartalmas napot tölthessenek el, mely során a fő fókusz a régi mesterségek, hagyományörző tevékenységeken lesz);
- Kulturális program megvalósítása (Szeptemberben egy kulturális, népművészeti program megvalósítása, amely során a több generáció által megelevenedő néptánc és népzene az idősebbek számára nyújt nosztalgikus élményt);
- Idősek napi rendezvény („Nemzedékek alkotásai” program során cél: a generációk közös élményszerzése, A fiatalok és idősek közös produkciójára kerül sor);
- Közös karácsonyvárás (zenés „holdfénytúra” szervezése, illetve közös karácsonyvárás).

A projekt keretében eddig két program valósult meg: a „mesterségek fesztiválja”. A Vas megyében található Oszkó települését látogatták meg a kirándulók, ahol a Hegypásztor Kör egyesülete látott vendégül mindenkit. Az egyesület a népi építészettel bővíti a programját, a népi építészettel bővíti a programját, a népi építészettel bővíti a programját. Az egyesület a népi építészettel bővíti a programját, a népi építészettel bővíti a programját, a népi építészettel bővíti a programját.

A második programelemet a Kulturális Örökség Napjai keretében a Kövirózsa Kulturális Egyesület produkcióját tekinthették meg a rendezvénysátorba ellátogató érdeklődők. A program sokszínűségét jól jelzi, hogy a fellépés során több mint 60 fő lépett színpadra valamilyen formában. A program során előadást láthattunk a Kövirózsa egyesület jóvoltából a népdalkörtől, a citerásoktól illetve mindkét táncsoporttól, amely a nézőtérrel helyet foglaló kicsik és a felnőttek tetszését egyaránt elnyerte.

A pályázat keretében támogatást nyert további két programelem rendezvényein továbbra is szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Pályázati felhívás!

A Sopronkövesd Fejlődéséért Egyesület pályázatot hirdet, várunk:

- Fotókat vagy rajzokat, amelyek az idősök és fiatalok közös élményeit mutatja be
Pl.: „Kedvenc élményem a nagyszüleimmel
- Olyan alkotásokat, amit gyermekek készítenek az idősebb korosztály képviselőjével: cél egy napjainkra elfeledett mesterség vagy ünnep stb. bemutatása „mai szemmel”

A pályázat beküldési határideje: **december 11. (hétfő)**

A pályázatot lehetőség van leadni az Általános Iskolában a tanító néniknél és bácsiknál, az oviban az óvó néniknél, valamint Ambrus-Rácz Ramónának.

A rajzokat személyesen várjuk, fotókat a kovesdihermesz@gmail.com e-mail címre lehet küldeni, név és elérhetőség megjelöléssel.

A beküldött munkák december 21-én kiállításra kerülnek az Alkotóházban, ahol 18 órai kezdettel meglepetés koncerttel kedveskedünk a gyerekeknek. A beküldők között a rendezvény keretében ajándékokat sorsolunk ki.

Sopronkövesd Fejlődéséért Egyesület

Alkotóház terem bérlet:

fél napra : 6000 Ft

egy napra: 12000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Takács Brigitta (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Cifraszűr Néptáncsoport, dr. Barkó Péter, dr. Erdélyi Miklós, Deák Máté, Deákné Anett, Fülöpné Hidegh Csilla, Fülöp Zoltán, Gaál István és Gaál Istvánné, Horváth Krisztina, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Mihócza László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné, Vargáné Bánfi Tünde és családja

Fotók: Farkas Károly, Szabó László, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd hivatalos oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

